

Paradox

1 Můžete se posadit. Velmi dlouho jsem čekal na to, abych se mohl vrátit sem zpět do Phoenixu. A jsem dnes odpoledne opravdu šťastný, že tu mohu být. Když jsem v Phoenixu, je tu něco, co způsobuje, že se cítím jako bych seděl mezi lidmi, kteří jsou mými přáteli, kteří mě milují. A je to velká... Odtud pocházejí modlitební bojovníci, kteří se za mne po celá leta modlí. Budu vždycky pamatovat na první shromáždění, které jsem tu pořádal s bratrem Outlawem, s bratrem Garciou a s kazateli tohoto města. A jak nás Pán požehnal, vždyť to bylo v počátcích mých shromáždění.

2 A od té doby se konaly v Phoenixu velké... V mém srdci je něco, co jen stěží mohu vysvětlit. Jako mladý chlapec jsem měl vždycky touhu přijet do Phoenixu. Když jsem byl ještě malý chlapec, stále jsem četl o poušti a složil jsem o tom, o Arizoně, básničky.

3 Jsem rád, že tu teď mohu být, jako bych tu byl rodákem. Připadá mi, jako bych měl jeden rok nebo o něco víc. Ale vy také zjišťujete, že nejste o moc starší. Každý člověk, ke kterému jsem přišel a zeptal se: „Jsi tu rodákem?“ nebo „Pocházíš odsud?“

„No, *asi* tak nějak. Byl jsem tady tak dlouho, a...”

4 A myslím si, že bych musel odjet do rezervace Apačů nebo na nějaké jiné místo, abych potkal pravé domorodce. Někdo se mě nedávno zeptal: „Bratře Branhame, jak se ti líbí v Arizoně?“ Řekl jsem: „No, to bylo jedno z mých největších celoživotních přání, abych mohl bydlet v Arizoně. A Bůh mi to dopřál.“

5 Ted' jsme tady, krátce před konferencí Obchodníků, která se pro nás stala každoroční událostí. A dnes odpoledne, když jsme se tady shromáždili před zahájením této konference, která tuším začíná ve čtvrtek večer, myslím si... Byla to moje výsada po dobu několika posledních let, že jsem mohl přijíždět a pořádat v okolí tato malá shromáždění před zahájením toho opravdového shromáždění (nebo spíše konference). Bratr Williams je takovým velice drahým přítelem, on a sestra Williamsová. Já mám ve svém srdci pro tyto lidi takové teplé místo. Oni mě stále zvou zpátky. A my jsme rádi, že můžeme toto pozvání dnes odpoledne splnit.

6 A na pódiu jsou také bratr Fuller bratr Jewel Rose a bratr Tony Stromei z Tucsonu, bratr Borders, který je manažerem naší kampaně

a starý dobrý vzácný bratr Arganbright. Byli jsme spolu v mnoha těžkých bojích. Na druhé straně řeky očekávám, že budu s ním přebývat — na druhé straně té velké řeky, jednoho dne.

7 Nemohu si vzpomenout na jméno toho bratra. Snažil jsem se... Jak se jmenuješ, bratře? [Bratr odpovídá: „Al Bore.“] Bore. Bratr Bore. Znáš ho z vidění, nejsi to ty, který také někdy překládáš pro ty...? [Bratr odpovídá: „Překládám pro hluchoněmé.“] Pro hluchoněmé. To je... Jsme rádi, že vás tady všechny můžeme mít.

8 Díval jsem se na ty z vás, kteří sedíte tady přede mnou a vidím tu některé z mých přátel až z Arkansasu. Když jsem tady byl poprvé, řekl jsem, ať už přijdu kamkoliv, potkám někoho z Arkansasu. Jsem si tím jist. Pokud se někdy dostanu do nebe, setkám se tam s někým z Arkansasu, protože oni byli opravdu věrnými, loajálními lidmi.

9 A teď; já obvykle hovořím dlouho. Pokoušel jsem se vzhledem ke svým schopnostem uspořádat svá místa Písma a poznámky tak, abych nemluvil příliš dlouho. Když jsem totiž tady v Phoenixu, rád bych se modlil za nemocné.

10 Tedy, poselství, které mi bylo Pánem dáno... Někdy, víte, tyto věci jsou trochu choulostivé. Ale v každém věku to bylo stejné. Snažil jsem se toho držet, jak jsem jen mohl. Je to něco, že kdybych neřekl tyto věci, které mi byly Bohem dány, anebo pokud by to nebylo od Boha, pak by to nebylo ve Slově k nalezení. Ale jestliže to je ve Slově a je to zaslíbeno pro tuto hodinu, pak cítím, že dělám to, co je správné, protože se snažím pouze držet toho, co On zaslíbil na tuto hodinu.

11 Často se stává, že když narazím na nějakou spornou otázku v jejich teologiích, oni se se mnou okamžitě začnou hádat. Jenže tak by to nemělo být. Já se snažím... Já nacházím přátele ve všech denominačních církvích, a tak dále, a nikdy se s těmito bratry nehádám. No, já přicházím do jejich církví, všude, kam mi dovolí přijít a mluvit. Ale neměli bychom se hádat kvůli každé maličkosti.

12 Ale, víte, kdybych řekl něco jiného než to, co mám ve svém srdci, byl bych pokrytec. Ale já, ať je to ode mě vzdáleno. Já Ho mohu jednoho dne potkat jako hříšník, ale určitě bych se s Ním nechtěl setkat jako pokrytec. Já chci být věrný. A kdybych jenom řekl: „No, já to tu vynechám, protože jestli ti ostatní tomu věří, že...“ co bych byl za člověka... Nemohli byste mi důvěřovat. A já bych nemohl pokládat svou důvěru v Bohu ani sám v sebe, kdybych tak snadno dělal kompromisy. Každý musí mít něco, v čem si je jistý, a to je, když máš oporu pro svou

víru — můžeš mít ohledně toho jistotu. Ale pokud si nejste jisti, pokud je tam nějaká pochybnost, nechte to tak, dokud si nebudete jisti.

13 Billy už asi rozdal nějaké modlitební lístky, a tak si myslím, ano, řekl jsem mu, aby to udělal. A před chvílí mi řekl, že to udělal.

14 Za chvíli zavolám několik lidí do modlitební řady, abych se za ně pomodlil. A pokud tvůj modlitební lístek nebude vyvolán — i kdyby spíše byl vyvolán, a vy si nejste jistí, že Bůh je lékař a že vás uzdraví, pak vám nic neprospěje, že sem přijdete. Protože pokud máte jedinou pochybnost, nemůžete být uzdraveni. Pokud si řeknete: „No, v mém životě je něco, co bych měl dát do pořádku,“ jděte a udělejte to nejdřív, a pak se vraťte do modlitební řady, rozumíte.

15 Protože uzdravení, to je chleba pro děti. My si to uvědomujeme. Je to obsaženo ve vykoupení a vykoupení se v první řadě vztahuje na naši duši. Uzdravování vždycky předcházelo každé poselství a bylo vždy prostředkem, jak dát lidi dohromady. A to je... Mnoho lidí je ochotno sponzorovat modlitební shromáždění, mnozí přijdou do modlitebního shromáždění nebo na nějaký hudební festival. Ale když dojde na ubohou ztracenou duši, aby byla zachráněna, pak už nemáme tolik lidí, kteří by o to měli zájem. Oni prostě... Ale to je přece ta hlavní věc.

16 Božské uzdravování, hudební festivaly a podobně jsou jenom... Jak nám to říkával bratr Bosworth: „Je to jenom návnada na háčku; rybě ukážeš jen návnadu, ne háček.“ A to upoutává lidi, aby na chvíli poslouchali, dokud jim skutečně nepředložíte své poselství. Bůh takto jednal v každém věku. V průběhu každého věku jsme měli uzdravovací kampaně. A pokud je to opravdová uzdravovací kampaň, pak za touto kampaní je vždycky poselství. Nikdy není dáno znamení, jen tak pro nic za nic. Ono předchází poselství.

17 A stejně tak věřím... Před sedmnácti nebo teď už osmnácti lety, když mě Pán vyslal, abych se začal modlit za nemocné, přineslo to mezi lidi veliké probuzení. Do těchto uzdravovacích kampaní vstoupilo mnoho významných Božích služebníků. Ale tyto uzdravovací kampaně samy o sobě; jestliže zůstáváte v tom stejném starém trendu, jak jste to dělávali, pak něco není v pořádku. Bohem nebyla poslána taková uzdravovací kampaň. Ona má nejdříve upoutat pozornost, rozumíte. Ona má upoutat pozornost, a pak bude následovat poselství.

18 Když Ježíš přišel a uzdravoval nemocné, a tak dále, On byl velkým prorokem pro všechny tyto lidi. Ale když jim začal oznamovat pravdu Evangelia: kým On byl a proč přišel, pak se stal... Potom už nebyl tak

populární. Tak to probíhalo ve všech věkách. A tak to bude stejně pokračovat.

¹⁹ No, dnes odpoledne jsme tady a zítra odpoledne v té samé posluchárně, rovněž v sedm hodin. Souhlasí to, bratře? Zítra o půl osmé odpoledne (nebo spíš večer), a pak v úterý večer a myslím si, že také ve středu večer. [Nějaký bratr říká: „Ve středu v Ramada Inn.“] Ve středu v Ramada Inn. A pak ve čtvrtek (to souhlasí) zde zahajujeme konferenci. Chci zde zůstat po celou dobu, bude-li to vůle Páně.

²⁰ Jsem tu jako váš bratr, pomocník v Božím království, abych vám mohl pomoci v každé věci, jak jen budu moci — odpovědět na vaše otázky, možná to nebudu schopen udělat, ale zůstat v modlitebním rozpoložení, a možná to pochopíme, když se za to pomodlíme a předložíme to Bohu, nebudeme z toho vyvozovat vlastní názory.

²¹ Pokud jste nemocní, přál bych si, abych vás mohl uzdravit. Ale to žádný člověk nemůže udělat. To už uděláno bylo. Uzdravení spočívá ve vás. Je to vaše víra v dokonané Boží dílo na Golgotě s Ježíšem Kristem. A mimo to neexistuje žádné uzdravení.

Izaiáš 53:5; 1. Petrova 2:24

²² Mimo to neexistuje žádné spasení. Žádná církev, žádná denominace, žádný obřad, nic nepřináší spasení. Ježíš Kristus: „On byl raněn za naše provinění, byli jsme uzdraveni Jeho ranami.“ On byl raněn za naše provinění (přestoupení, promiňte), Jeho ranami jsme byli (to je v minulém čase) uzdraveni. Tedy na základě toho...

²³ Mám jen krátkou chvíli na to, abych k vám mohl dnes odpoledne promluvit. Možná dvacet nebo třicet minut, a pak bude probíhat modlitební řada. A každý den jako obvykle přicházejí noví lidé, a tak budou rozdávány nové modlitební lístky. My budeme dělat všechno, co je v našich silách — vše, co nám Bůh dovolí vykonat — abychom se mohli pomodlit za každou nemocnou osobu, která přijde a bude chtít, abychom se za ni pomodlili.

²⁴ Jestliže tady náhodou přiletí nějaká umírající osoba v kritickém stavu nebo v něčem takovém, no, můžete *vyhledat* bratra Williamse, Billy Paula, nebo někoho z nich, aby se tato osoba dostala do vedlejšího pokoje. Oni nechtějí... oni nejsou schopni sedět, oni umírají. Musíme jim neprodleně posloužit. No, dopravit je do místnosti, abych mohl za nimi okamžitě přijít.

²⁵ Ale bude mnohem lepší, jestliže se v takovém kritickém stavu neocitnete, jednoduše vezměte vaše věrovyznání, vaše přesvědčení,

odložte je na chvíli stranou — tak dlouho, abyste mohli poslouchat to, co je řečeno v Písmu, a pak Bůh bude konat v souladu s tím, co zaslíbil. A to bude budovat víru. A pak už nebude ani třeba, abyste přicházeli do modlitební řady, nebo aby se za vás někdo modlil. Vy už jste uzdraveni, pokud tomu budete moci uvěřit, rozumíte.

Efezským 2:8

26 A to je účel této věci, to vás má přivést k tomu, abyste si uvědomili to, co Ježíš pro vás udělal. A pak už není třeba, abyste sem přicházeli, abyste tu poklekli a aby za vás bylo modleno — dokud nebudete spaseni. Vy už jste spaseni. Ale vy to musíte přijmout. Vaší modlitbou to nedocílíte. Vaše víra je to, čím jste spaseni. Ne modlitbou, ale vírou jste spaseni.

27 Stejně tak je to s uzdravením. Jsem si jistý, že všichni tomu rozumíme. A pokud bude v našich bránách nějaký příchod, chceme vám dát na vědomí a stejně tak i já sobě — že tato skupina, se kterou jsem tady — tito Obchodníci plného evangelia — my nereprezentujeme nějakou konkrétní denominaci nebo organizaci. My reprezentujeme pouze křesťanské věřící. A všechny denominace a všichni ostatní jsou vítáni. Jsme rádi, že vás tu budeme mít.

28 Ty se zeptáš: „No, víš, já patřím k té a té církvi. Může být za mě modleno?“ Ty ani nemusíš patřit k církvi, nemusíš patřit nikam, ale můžeš sem přijít a věřit Bohu. To je jediná věc, která je zapotřebí. Bůh se už o ten zbytek postará.

29 Ted jsem... Od doby, kdy jsem začal uzdravovací kampaně, nebo spíše, když jsem se začal modlit za nemocné, jsem moji Bibli opotřeboval. V Houstonu v Texasu mi někdo daroval před lety Bibli, asi před osmnácti lety, byl to bratr Kidson se svou skupinou. Já jsem tuto Bibli opotřeboval tím, že jsem ji používal křížem krážem kolem dokola světa, takže se téměř rozpadla. Už z ní vypadávají stránky. A právě mi byla darována nová Bible.

30 A stala se taková zvláštní věc — já nejsem pověřčivý. Doufám, že vy, lidé, mě nepovažujete za pověřčivou osobu. Když mi byla darována tato Bible, byly v ní dvě malé záložky, takové stuhy. Ta Bible, kterou jsem měl... Bratr Kidson mi věnoval Scofieldovu Bibli.

31 Tedy, ne kvůli tomu, že souhlasím s panem Scofioldem ohledně jeho poznámek. No, možná někteří z vás souhlasí, někteří ne. Ale já... chtěl bych vám jen říct, že nenosím s sebou Scofieldovu Bibli, protože tomu věřím. Ale protože to má uspořádáno podle odstavců a že to byla

jedna z mých prvních Biblií, a že jsem se z ní naučil takhle číst. A proto mám s sebou vždycky stejnou Bibli. No... kdybych měl Thompsonovu Bibli s řetězovým aparátem, bylo by to mnohem pohodlnější. Mohl bych rychleji najít svůj text z těchto Thompsonových řetězových poznámek.

Marek 11:23

³² Ale když jsem tu Bibli otevřel v místě té první stuhy v Bibli, stala se mi taková zvláštní věc. Bylo to v místě, kde Šalomoun posvěcoval Boží chrám a Boží sláva byla tak velická (sláva Shekinah v té budově), že žádný kněz nemohl sloužit. A pak, k další věci došlo, když se vrátil Ezdráš a zasvěcoval svatyni. A třetí záložka, kterou mi moje manželka do této Bible vložila — aniž bych o tom věděl, napsala na ni mé jméno a tak dále, byla vložena do Marka 11:22. Prostě to do té Bible vložila, a tam se ty záložky nacházely. A to bylo místo: „Kdybyste řekli této hoře pohni se...” a všichni víte, že jsem to místo Písma měl ve svých myšlenkách. Vy lidé, kteří posloucháte pásky... Bylo to tehdy, když byly stvořeny ty veverky... Přesně tak.

³³ A pak, zvláštní věc na tom byla ta, že můj oblíbený pták — červinka — na té záložce byl její obrázek. Ten malý ptáček s rudou hrudí. S tím je spojena určitá legenda, že kdysi to byl hnědý pták. Ale jednou umíral na kříži jeden Muž. A tomu ptáčku bylo toho Muže líto, a tak přiletěl a pokoušel se ty hřeby vytáhnout, a potřísnil si svoji hrud' Jeho krví. A od té doby má rudou hrud'. A přesně takovým způsobem bych se chtěl setkat se svým Spasitelem: s Jeho krví uvnitř mé hrudi, na mém srdci.

³⁴ Tak tedy, moje první shromáždění, poselství, které hodlám tady kázat, je tady v Phoenixu v Arizoně. Phoenix — to je místo, které vzniklo z ničeho. A právě to dělá Bůh. On vezme nic a udělá z toho něco. A moje poselství pro dnešní odpoledne, krátké, třiceti, čtyřicetiminutové, je „Paradox“. Rád bych z Písma přečetl, že...

³⁵ Před několika lety bych prostě vzal Bibli, dovolil bych vám, abyste mi ji podali (na začátku mé služby), prostě vzít svou Bibli — mnozí z vás viděli, jak jsem to dělal — držet ji takhle otevřenou a říct: „Pane, kde je moje poselství?“ A otevřela se mi 1. kapitola knihy Jozue, v každé Bibli, kterou byste mi podali. Tak až jednou v noci se dostavilo vidění — vy jste s tím obeznámení — viděl jsem, jak ta Bible sestupuje z nebe. Viděl jsem ruku s límečkem, s takovou manželou, která ukazovala na prvních devět veršů knihy Jozue. A z tohoto místa bych chtěl přečíst dnes odpoledne mé čtení neboli biblický text.

³⁶ Můj text se nachází v 10. verši, tohoto místa, chtěl jsem říct 10.

kapitole a 12. verši. Ale než otevřeme Bible, skloňme na chvíli naše hlavy. A s našimi skloněnými hlavami a skloněnými srdci, nepokládejme za nemožné, že toto nebude nějaké obyčejné shromáždění. Taková máme neustále. Ale modleme se k Bohu, každý z nás, aby to bylo něco mimořádného... natolik, že přítomnost Boží bude neustále s námi v tomto shromáždění.

Jan 1:14

³⁷ Nebeský Otče, jsme Ti vděční za tu vznešenou a šlechetnou výsadu, že se můžeme nacházet dnes odpoledne tady v Phoenixu, shromáždění v této veliké posluchárně spolu s těmito lidmi. Rádi bychom teď přistoupili ke Tvému Slovu. „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ Ať se to znovu zopakuje, Pane, aby se Slovo stalo tělem. Nechť by se prolévalo Tvou Církvi a Tvým lidem, a vyplnilo zaslíbení této hodiny, nakolik si uvědomujeme, že žijeme na konci času. Ten čas ubíhá kupředu a míchá se s věčností, a my se nacházíme na západním pobřeží. A jako civilizace putovala od východu k západu, stejně tak putovalo Evangelium. A teď už nemáme kam jít než zpátky na východ. Je to završeno.

³⁸ A modlíme se, nebeský Otče, aby to byla pro nás všechny velká hodina; abychom mohli pocítovat přítomnost Ducha svatého, pisatele tohoto Slova, tady v této budově nebo svatostánku těla, jak se nám zjevuje; skrze odpouštění našich hříchů, odpouštění našich nepravostí, a s jistotou, že On nezapočítá hřích věřícímu, s jistotou toho a rovněž, že On uzdraví naše choroby, a že uvolní lidi z těch invalidních vozíků a berlí, a vrátí jim zrak — těm, kteří jsou slepí; a prodlouží dny těm, kteří umírají na hrozné nemoci, jako rakovina nebo tuberkulóza... a nemoc je v pokročilém stádiu, na kterou naši lékaři nemohou najít způsob. Prostě ony to přesahují. Ale, Bože, Ty jdeš dál než nějaký vědecký výzkum. Ty převyšuješ všechen rozum; vyslyš svého služebníka dnes odpoledne, přihlídní k mluvení a slyšení Tvého Slova na téma „Paradox“, protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

Jozue 1:1–9

³⁹ A teď v Bibli, v Jozuově knize v 1. kapitole, a v Jozuově knize 10. kapitole — 1. kapitola, 1. verš:

Po smrti Hospodinova služebníka Mojžíše promluvil Hospodin k Mojžíšovu služebníku pomocníku Jozuovi, synu Nunovu.

Mojžíš, můj služebník, zemřel. Ty ale teď vstaň a spolu se vším tímto lidem zde přejdi Jordán do

země, kterou dávám synům Izraele.

Každé místo, na něž stoupne vaše noha, jsem vám dal, jak jsem slíbil Mojžíšovi.

Vaše území bude sahat od pouště až k Libanonu a od té veliké řeky Eufrat, podél celé země Chetitů až ke Středozemnímu moři, kde zapadá slunce.

Po všechny dny tvého života před tebou nikdo neobstojí; jako jsem býval s Mojžíšem, budu i s tebou. Nenechám tě samotného a neopustím tě.

Bud' silný a statečný, neboť ty dáš tomuto lidu za dědictví zem, o níž jsem přísahal jejich otcům, že jim ji dám.

Jen bud' silný a velmi statečný, abys pečlivě dodržoval celý Zákon, který ti přikázal můj služebník Mojžíš. Neuchyluj se od něj napravo ani nalevo, a bude se ti dařit, kamkoli půjdeš.

Kniha tohoto Zákona ať se nevzdálí od tvých úst, ale přemítej o něm dnem i nocí, abys pečlivě dodržoval vše, co je v něm psáno. Tehdy budeš mít na svých cestách úspěch a tehdy se ti bude dařit.

Přikazuji ti: „Bud' silný a statečný, neboj se a nestrachuj, neboť Hospodin, tvůj Bůh, je s tebou, kamkoli půjdeš.“

Jozue 10:12–14

Tenkrát mluvil Jozue s Hospodinem. Toho dne, kdy Hospodin synům Izraele vydal Emorejce, Jozue před zraky Izraele řekl:

„Slunce, zastav se v Gibeonu! Ty, měsíci, v údolí Ajalonu!“

Stanulo slunce, měsíc stál, než národ nepřátele potrestal. Právě tak se to píše v Knize Upřímného. Slunce se zastavilo uprostřed nebe a nespěchalo k západu skoro celý den.

Takový den nenastal nikdy předtím ani potom, aby Hospodin poslechl něčí hlas. To proto, že Hospodin bojoval za Izrael.

Ať Pán přidá své požehnání ke čtení svého Slova.

40 Tedy, téma pro dnešní odpoledne je „Paradox“. No, slovo paradox, jak jsem to hledal, abych se ohledně toho ujistil, že to je správné, slovo paradox na základě Websterova slovníku znamená, že to je něco nemožné — ale přesto pravdivé. Určitě jsme slyšeli to slavné rčení, že pravda (čím oni ji nazývají?) je méně pochopitelná než klam. Tak je to s pravdou. Protože když nějaká osoba řekne pravdu, někdy to vypadá velice neobvyklé.

41 Mám jednoho přítele... Tam nahoře, v Coloradu, měli udělat průzkum... oni měli udělat průzkum počtu losů. A tam v tom stádu bylo dvacet jedna kusů losů. A když můj přítel... on tam chodil lovit. A když přišli správcové, vynaložili velikou sumu peněz (ta rezervace), aby si pořídili sněžný skútr, kterým by se mohli pohybovat sem a tam kvůli tomu průzkumu losů. On jim řekl: „Je zbytečné, abyste utráceli takovou sumu peněz. Mohu vám říct, kolik kusů tam je.“

A oni se mu prostě vysmáli. Řekli: „A kolik?“

On řekl: „Je jich tam devatenáct.“ Řekl: „Bylo jich tam dvacet jedna, ale já jsem dva kusy zastřelil.“

A ti strážcové se mu vysmáli. Víte, že je povoleno zastřelit jenom jeden kus. On jim řekl, on řekl: „Vím, že jsem to udělal.“

On řekl: „Přesně to jsem udělal. Bylo jich dvacet jedna, a já jsem dva kusy zastřelil.“

A ten dozorce se prostě zasmál a šel si po svém. A přesně tak to bylo — devatenáct losů. Rozumíte?

A on se ke mně otočil a řekl: „Vidíte, velebný? Můžete říct pravdu a lidé tomu stejně nebudou věřit.“ Vidíte, když jim řeknete pravdu.

42 A tak určitě je *pravda* neobvyklejší než klam. Zde máme knihu Jozue... Ona je vlastně knihou vykoupení Starého zákona. Jozue... Měli bychom ji považovat za knihu vykoupení. Protože to je... Vykoupení je ve dvou částech. Vykoupení má všude dvě části. To znamená „z“ a „do“. Jsou zapotřebí tyto dvě části, aby mohlo být skutečně vykoupení: z a do.

43 Mojžíš znázorňoval Zákon, který je vyvedl z Egypta, zatímco Jozue znázorňoval milost, která je přivedla do zaslíbené země. Jinými slovy, Zákon a milost byly dvě smlouvy Božího přikázání. Tedy, Zákon je vyvedl (Mojžíš) a Jozue je tam uvedl.

Jan 14:2

44 To znázorňuje také něco pro náš den. To znázorňuje, že když oni byli tehdy na cestě a vycházeli z Egypta do zaslíbené země, tak my máme vyjít z Egypta tohoto světa (zmatku), a jsme na cestě do zaslíbené země. „V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby to tak nebylo, řekl bych vám to.“ Jan 14.

45 Vyjít a vejít: je to Zákon, který nám umožní poznat, že jsme na omylu; ale je to milost, která nám odpouští. Zákon neobsahuje naději vykoupení, protože, aby to uskutečnil... on neobsahuje milost, protože Zákon pouze poukazuje na to, že jsi hříšník. Ale milost ti říká, jak se z toho dostat. Zákon je policajt, který tě uvrhne do vězení, ale vykoupení je to, co za tebe zaplatí pokutu. A tak tedy z a *do*, do milosti Efezským.

46 A teď zjišťujeme tutéž věc. Starý zákon... Já mám na mysli tu knihu Jozue; vhodné slovo pro tuto knihu by bylo kniha Efezským Starého zákona. Kniha Efezským Starého zákona by byla vhodným názvem pro knihu Jozue, protože tento název se k ní hodí.

47 No, shledáváme, že Jozue znázorňuje milost, nebo usmíření, a že ona nemůže existovat v tom samém čase, kdy existuje Zákon. Stejně tak kterékoliv poselství, které směřuje lidi kupředu, se nikdy nemohlo shodovat s poselstvím z minulosti. Prostě nemohlo.

Jozue 1:2; Matouš 9:16, 17

48 Právě tady máte v dnešní době potíže. Ježíš řekl: „Přišívá někdo záplatu z nového sukna na starý plášť, nebo také nenalévá nové víno do starých měchů. To je zničí.“ Ony vybuchnou, ony nevydrží. Jozue nemohl v žádném případě nastoupit do své služby, dokud nezemřel Mojžíš. A tak vidíte, hned ten první verš tady říká: „Mojžíš, můj služebník, zemřel. A teď povstaň a uveď tento lid do zaslíbené země.“

49 Mojžíš znázorňoval Zákon, on dosloužil svůj čas. Zákon posloužil ve svém čase. Oni vyšli, od počátku byli opravdu pod milostí; předtím, než měli Zákon, měli milost — dokud byli v Egyptě, byli bez Zákona. Nikdo tam dole, vyjma těch kněží, a tak dále, oni neměli žádný Zákon. Zákon ještě nebyl dán.

50 Milost jim obstarala proroka, a rovněž jim milost obstarala vykoupení, obětního beránka. K tomu se v průběhu tohoto týdne dostaneme, k té obětní krvi, protože v ní leží vaše uzdravení. A tak... Vykoupení bylo obstaráno předtím, než zde byl jakýkoliv zákon. Milost byla před zákonem, v průběhu zákona a po zákoně. A tak tu byl... Jozue znázorňoval milost, která existovala souběžně se zákonem, ale nemohla být uplatněna, dokud zákon nezaujal vhodné místo.

51 A stejně tak církevní svět v tomto posledním dni. On došel až sem. Sehrál svou úlohu. Ale blíží se čas, kdy on musí ustoupit. To se musí stát. Musí také nastat Efezským této cesty, stejně jak to bylo v jiných cestách. To dojde k Efezským, Efez, Efezští na své cestě. Sledujte. Ve kterém zákon nemohl nikdy spasit hříšníka, jak jsem na to poukázal, prostě nebyl toho schopen.

52 A proto zaslíbená země znázorňuje den milosti. Rozumíte, On je tam nemohl uvést na této cestě. A můžete si všimnout, že tam na té cestě, byly tři stádia této cesty. První, to byla příprava skrze víru tam dole v Egyptě, pod obětním beránkem.

53 Pak oni přešli Rudým mořem na poušť. To bylo oddělení, které znázorňovalo další etapu jejich cesty. Protože pod tím přípravným... Když oni se všichni připravili, pak přišli k Rudému moři a tam znovu selhali. Ti lidé nevěřili. I když viděli hodně věcí, které pro ně Bůh udělal, stále tomu nevěřili. A Bůh otevřel Rudé moře a provedl je přes — o čemž jsme byli poučeni, že všichni tito lidé byli pokřtěni v Mojžíše, pod oblakem a v moři.

54 Oni tedy byli pokřtěni, činili pokání a byli pokřtěni a vyšli a vstoupili do nového života v nové zemi, na nové cestě, mezi nový lid, a Boží ruka spočívala na nich. Ale nakonec došli na této cestě do takového bodu, kdy nebyli spokojeni se svou chůzí v milosti. Oni museli přistoupit k něčemu, co sami nebyli schopni udělat.

Jozue 1:2

55 A tohle si dnešní lidé myslí ohledně Božského uzdravení nebo něčeho... každého jiného díla Boží milosti, že je tu něco, co musíme udělat sami. Není tu nic, co byste byli schopni udělat sami, kromě toho, abyste věřili. Jen věřte Bohu. A kdyby to pokračovalo dál... zaslíbení jim nebylo dáno pod zákonem, zaslíbení jim bylo dáno před zákonem, a to bez jakýchkoliv podmínek. „Já jsem vám tuto zemi dal. Jděte a obsadte ji.“ Ale předtím, než oni došli k tomuto zaslíbení, rozhodli se, že musí něco udělat sami.

56 A právě to pozorujeme mezi lidmi. Máme sklon k tomu, abychom to tak dělali. Chceme něco udělat sami. Máme pocit, jako bychom rovněž měli do toho něco vtrousit. Vy máte něco, co máte v této věci podniknout. Totiž podřídit úplně svou vlastní vůli a své vlastní názory do vůle a názorů všemohoucího Boha, a pak je to hotovo. Tím to hasne. Prostě zaslí... Vezměte Jeho zaslíbení a o ničem jiném neuvažujte. Chodte s ním, a Bůh se o ty ostatní věci postará.

57 A pak, oni chtěli zákon. A Bůh vždycky splní touhu vašich srdcí. On to zaslíbil. Ale zjišťujeme, když se odchýlili o jeden krok stranou od toho, co jim Bůh původně zaslíbil, potom se to stalo trnem v jejich těle, dokud nebyl zákon odstraněn, dokud nepřišel Ježíš Kristus, který byl ukřižován a zákon odstranil. Stalo se to trnem v jejich těle.

2. Mojžíšova 15:26; Žalm 103:3; Jakub 5:14

58 A všechno, co se snažíte udělat sami, se vždycky obrátí k vaší potupě. Obrátí se to ve váš neprospěch. Věřte prostě Bohu, a to bude stačit. To, co Bůh zaslíbil: „Já jsem Hospodin tvůj Bůh, který uzdravuje všechny nemoci tvoje,“ vidíte. „Je-li mezi vámi někdo nemocný, ať zavolá starší církve.“ On zaslíbil, že skutky, které On sám dělal, se budou dít v Jeho církvi.

59 Proč bychom tedy měli přijmout nějakou organizaci a tak dále, která by to měla z této Knihy vyškrtnout? Vidíte, to se stává trnem v těle, a tady na konci času se setkáváme s tou stejnou věcí znovu tvář v tvář. Vztahuje se to na metodisty, baptisty, presbyteriány, a na kohokoliv, rozumíte. Nemůžete pokračovat dál. Musíte se vrátit zpět do celého plného Evangelia. Ono bylo uděláno pro úplného člověka úplným Bohem, který byl učiněn tělem a přebýval mezi námi. A my víme, že tyto věci jsou pravdivé.

60 Tak tedy, všimněte si, když sledujeme jejich cestu pouští, je tam, museli... Tam udělali největší chybu, které se Izrael kdykoliv dopustil až po Golgotu, když ve 2. Mojžíšově 19 přijali zákon místo milosti. Oni měli milost. Měli proroka. Měli obětního beránka. Měli vykoupení. Byli přivedeni k Rudému moři. Byli uzdraveni ze svých nemocí. Měli vodu z udeřené skály. Měli manu z nebe. Všechno, co potřebovali, bylo obstaráno, a přesto toužili po něčem jiném.

61 To je dokonalý předobraz dnešních Efezských. Přesně tak. My jsme vyšli pod Lutherem, přešli jsme posvěcením pod metodisty, a přišli jsme k obnovení pod letničními, přesně tak, jako na té cestě pouští. Když nás Bůh vyvedl, vedlo se nám dobře. Ale co jsme udělali? Chtěli jsme být jako ti ostatní.

62 Tedy, zjišťujeme, že milost je ta jediná věc, která nás může provést skrze; nikoliv Zákon. Jozue je zde předobrazem služby posledních dnů, rozumíte. Zapamatujte si to, tyto tři stádia na jejich cestě, to všechno skončilo. První zákon, a pak všechno ostatní muselo skončit, aby Jozue a... Jozue, to je stejné jméno jako Ježíš, Jahve spasitel, který je vyvedl z jejich pouště a dovedl do zaslíbené země.

63 Já vím, že teď mnozí — nechci vyjadřovat nesouhlas s těmito učenci — ale mnozí jsou přesvědčeni, že zaslíbená země znamená nebe. Ona neznázorňuje nebe. To není možné, protože v zaslíbené zemi byli ve válkách, v nesnázích, ve zmatcích a ve všem možném. To neznázorňuje zaslíbenou zem. Ale všimněte si, krátce předtím, než vstoupili do zaslíbené země, co se stalo se všemi těmi neshodami, které mezi nimi vznikly?

Jan 6:49

64 Oni měli... Jedna z těch velkých událostí souvisí s Chorem. On nechtěl vůdcovství jednoho muže. Datan, a jak se oni postavili před Mojžíše a chtěli mu namlouvat, že poselství znamená toto, a dali tomu jiný výklad — své vlastní názory. A oni do jednoho zahynuli. Všichni. Ježíš řekl: „Nezůstal ani jeden, který by nezahynul.“

Jan 6:31

Oni řekli: „Naši otcové jedli na poušti manu čtyřicet let.“

Jan 6:49

65 V evangeliu svatého Jana 6 Ježíš řekl: „A oni všichni jsou mrtví.“ Mrtvý znamená věčně oddělený. Oni všichni jsou mrtví, i když se radovali z poslouchání poselství. Radovali se z many, která padala, ne nějaké jiné many, ale té pravé many.

4. Mojžíšova 25:1; 4. Mojžíšova 31:16

66 Ale když došlo k tomu, že vystoupil Balám se svým falešným učením a řekl: „My všichni jsme jedno. Proč bychom neměli jít spolu? Ať naše děti mezi sebou uzavírají sňatky. Jsme velikým národem a uděláme vás velikými spolu s námi...“

67 Tedy, každý člověk, který má zdravý rozum, může sledovat tutéž věc v dnešním dni — oni je oddávají všechny spolu. A tohle byl neodpuštělný hřích. To nikdy nebylo Izraeli odpuštěno. Ale potom Jozue povstal k exodu.

Zjevení 10:4, 7

68 No, ve Zjevení 6. kapitole jsme poučeni (myslím, ano, 6. kapitola) ohledně sedmé pečeti, která by měla... ta kniha má být zapečetěna sedmi tajemstvími neboli sedmi pečeti, Zjevení 6. A v těch posledních dnech ve Zjevení 10 — ve Zjevení 10 — zjišťujeme, že ten laodicejský, ten poslední posel posledního věku... že v čase jeho proroctví bude těch sedm pečeti otevřeno — těch sedm tajemství, to sedminásobné tajemství, které opustili.

69 V tomto věku byly z toho opuštěny některé věci. Reformátoři neměli čas, aby se o to postarali. Luther ve své době kázal pouze

ospravedlnění vírou. Pak zemřel a oni založili církev. Potom přišel Wesley. On kázal posvěcení. Tak to bylo. A poté přišli letniční.

⁷⁰ Ale my máme zaslíbení na základě Zjevení 10 a na základě Malachiáše 4 a svatého Lukáše 22:17, a tak dále, že poté musí přijít Efezským. Je to tam zaslíbeno, přátelé. Musí přijít Efezským, kde tato sedminásobná tajemství Božího Slova musí být odhalena. A je to v tom Laodicejském věku, kdy se to uskutečňuje.

⁷¹ Věřím, že jsme tady. Věřím, že jsme rovnou v samotných stínech příchodu Syna Božího a u Jozua, těsně předtím, než povstane Efezským. Stejně tak jako povstal Jan Křtitel, těsně před tím dalším Efezským. A nám je zaslíbeno další. Další Efezským je předpověděno tady v Písmech. A proto si myslím, že žijeme znovu v těch Efezských. Znovu tady... Je nám zaslíbeno to, co bylo opuštěno v těch sedmi věkách...

Zjevení 22:17, 18

⁷² A do této Knihy nemůžete nic přidat ani nic z ní vzít. Říká to Zjevení 22:18. „Kdokoli by přidal jedno slovo nebo ubral jedno slovo, jeho část bude odňata z Knihy života.“ Nemůžeme tedy nic přidat ani ubrat.

⁷³ A proto víme, že Luther se k tomu nemohl dostat. Wesley, a tak dále, ti reformátoři, Knox, Finney, Kalvín a dál a dál, oni se k tomu nedostali. Ale to, co měli, to byla pravda Evangelia. Ale teď v těch posledních dnech je nám dáno porozumění skrze Slovo, že tomu porozumíme, protože k nám přijde Efezský věk. A jsme tady.

No, paradox. Musím to tu přerušit, protože mi zůstává už jenom nějakých deset minut, a pak bych chtěl mít modlitební řadu.

⁷⁴ Paradox. Dnes jsou někteří lidé, kteří nevěří v zázraky. Říkají, že taková věc jako zázrak nemůže v moderním věku existovat. Neraď bych o takové osobě mluvil něco špatného, ale ona je duchovně otupělá. Oni jsou duchovně slepí. Nemají vůbec duchovní zrak nebo duchovní cit. Protože žádný člověk, i kdyby byl totálním hříšníkem (nebo ona), se nemůže posadit do zástupů lidí, do kterého sestupuje Duch svatý, aniž by nepocítil přítomnost Boží, když vidí to zaslíbené Slovo, jak se naplňuje. V tomto případě je ten člověk otupělý. A když vidíme na vlastní oči, jak se to děje, pak musíte být duchovně slepí. Já neříkám tělesně, ale skutečně duchovně slepí, i kdybyste měli stoprocentní fyzický zrak.

2. Královská 6:18

⁷⁵ Vzpomínáte si na Elizea v Dotanu, když vyšel a ranil celou armádu slepotou? Bible to říká. A jak je pak zavedl rovnou do pasti? Jak

oni mohli nevědět, kdo on je? A přesto měl... přesně tak, jak měl vypadat, a tak dále, a on k nim přišel. Ale oni byli slepí.

76 Můžete se postavit v přítomnosti živého Boha, můžete se postavit pod pomazáním Ducha a sledovat Jeho působení, a přesto se jich to nedotkne. Můžete vědět, co Bůh řekl, je vám to dokonale kázáno a pak projeveno, a vy odcházíte a nevěříte tomu. Pak to je... Jste prostě mimo dosah, jste naprosto mrtví, otupělí, slepí a je po vás veta. Oni byli úplně, tento svět...

77 Jsem zvědav, zda taková osoba, která nevěří v zázraky, jsem zvědav... A oni říkají, že může existovat pouze věc, kterou... která je skutečná, která může být vědecky dokázána. Jsem zvědav, jestli můžete přivést nějakého vědce nebo kohokoliv jiného, který nevěří v zázraky, aby mi vysvětlil, jak se tento svět drží na své oběžné dráze. Jak si udržuje dokonalý čas kolem rovníku, jak on dokonale obíhá. Nemáme žádné zařízení, žádné hodinky nebo nějaký druh něčeho, co by mohlo ukazovat čas tak jako toto. Každé hodinky se každý měsíc posunou o několik minut. Ale slunce je vždy přesně načas. A míjejí tisíciletí, a to se nepohne. Opravdu. To je dokonalé.

78 Jak může Měsíc, který je vzdálený miliony kilometrů od země — jak on může řídit mořský příliv? Řekněte mi, jak v této galaxii, v níž žijeme, jak může mít měsíc vliv na vodu na zemi? Dokažte mi to vědecky, jak by se to mohlo stát. To není možné, protože neexistuje žádný vědecký způsob, který by to mohl vysvětlit.

79 Ale Bůh ustanovil Měsíc, aby dohlížel na moře. A když se Měsíc začíná odvracet, poté, když se země otáčí, nastává příliv. A když se probouzí na druhý den ráno, a podívá se znovu z této strany, přílivová vlna se vrací zpět na své místo. On je prostě tím hlídačem.

Dobře, namítnete: „To je přece mořské pobřeží.“

80 Ne, to je rovněž tady v Arizoně, a to dosahuje až do státu Kentucky. Všude tam, kde vykopete díru do země tak hlubokou, že narazíte na slanou vodu, zjistíte, že i tam působí příliv, že tato slaná voda v tom potrubí klesá. A když přichází příliv, ona se zvedá — i když je to stovky mil od mořského pobřeží.

81 Mohli bychom z toho udělat celé kázání, jak Bůh, nehledě na to, že se nachází ve Slávě, ale Jeho příkazy mají tentýž účinek na celý svět, pro každého, kdo se chopí zaslíbení. Jeho jsou nařízení, která jsou dána. On má přírodní zákony. A ony se zcela jistě prosadí od Letnic nebo kteréhokoliv časového období. Kdykoliv dal Bůh zaslíbení, bude se toho

zaslíbení držet, bez ohledu na to, kde se nacházejí tito lidé a před kolika tisíci lety to bylo dáno. Jeho zákony zůstávají stejné.

⁸² Tak jako semeno, které padlo do země, ztrouchniví, aby mohlo znovu přinést život. Máme dojem, že kdyby ono mělo zrodit život, může se to stát pouze kdyby bylo v dokonalém stavu. Pokud v něm vůbec byl život, proč by ono nemělo vzejít? Když je vložíte do země, vyraší z něho život. Proč tedy všechno, co obkličuje ten život, všechno, co je kolem toho zárodku, co člověk ani dokonce nemůže najít, celý ten materiál obklopující zárodek musí umřít, aby z toho mohl vzejít nový život? Ale všechno kolem toho musí rovněž umřít a shnít dříve, než z toho může vzejít život.

⁸³ Stejně je to s jednotlivcem. Pokud do toho budeme dělat nějaké zásahy lidského původu, lidské názory, pak ten Boží zárodek života — Duch svatý — nemůže působit. A vy nemůžete být uzdraveni, dokud se tam nachází, byť jen maličký zlomek něčeho, co ještě neshnilo. To, co obsahuje všechny lidské prvky, všechny vědecké názory, a to, že „dny zázraků patří takzvaně minulosti“, to všechno musí, všechno... nejen umřít, ale ztrouchnivět. Pak z toho vzejde zárodek života k novému životu. To je jediný způsob, jak to může růst. A proto my nedostáváme ty věci, o které prosíme. Protože my se snažíme si s sebou vzít tolik vlastních názorů.

⁸⁴ A proto Luteránská církev nemohla pokročit dál, než se to stalo, ti letniční a ti ostatní, protože oni do toho vnesli snůšku teologie: „To takhle nemůže být, to platí pro jiný den, to bylo proto...“ Tam to uvázlo. To nemůže růst k tomu dokonalému Kristovu obrazu, dokud každé slovo Boží není přijato do tvého nitra. A pak ty se stáváš tím Slovem, jako to semeno, které padlo do země.

⁸⁵ Rád bych jim vysvětlil Židům 11:3. Ten největší vědec, kterého jsme měli byl, pokud vím, Einstein. Když jsem byl nedávno v New Yorku, slyšel jsem, co řekl. On mluvil o galaxii, jak daleko se ona nachází, a on dokázal, že existuje věčnost. Jakým způsobem se může člověk pohybovat tolik a tolik milionů kilometrů za hodinu a zabere mu to tolik — nebo milion světelných let za hodinu — a zabere mu to tolik let, aby se tam dostal — 300 000 nebo něco takového, a pak 300 000 let, aby se vrátil — a pak bylo nějakým způsobem dokázáno, že ten muž byl ze země pryč padesát let. To je věčnost. A to je pouze tato malá galaxie, kterou Bůh sfoukl ze své ruky.

Židům 11:3

⁸⁶ Bible říká, a Einstein nakonec došel k tomuto závěru, že existuje

pouze jeden způsob, jak člověk může vysvětlit původ světa. Ten se nachází v epištole k Židům 11:3: „Rozumíme, že svět byl vytvořen Božím Slovem.“ To je přesná pravda. Věda na to nemůže ani sáhnout. Můžeš pak namítat, že nevěříš v zázraky? Jak můžeš něco takového mluvit?

1. Mojžíšova 2:5, 6

87 Jak může nějaký vědec vysvětlit Noeho déšť, když předtím až do toho dne nespadla na zem ani kapka vody? Ale Noe řekl, že bude pršet. A když Noeho déšť přišel v rozporu s celou vědou, na obloze nebylo ani mráčku — on tam nebyl nikdy. Nebyl tam žádný déšť, a oni to mohli dokázat, že tam déšť není. Ale pak, když Bůh otevřel nebesa a vylil tento příval, který spláchnul celou zem, to byl paradox! Jak totiž... Nad tím skutečně zůstává rozum stát, je to nevysvětlitelné; ale my víme, že Bůh to udělal, protože to říká Bible. A máme o tom v dnešní době na zemi důkazy, že to tak bylo. Bůh to udělal. To byl paradox.

1. Mojžíšova 17:19

88 Když Bůh povolal starého muže, který se jmenoval Abraham, ve věku pětasedmdesáti let a jeho manželce bylo pětasedesát a měla mnoho let po vyhasnutí života, po menopauze... Když On vzal tohoto muže, dal mu v pětasedmdesáti letech zaslíbení, že ta žena, se kterou byl ženatý, jeho nevlastní sestra... a on s ní žil od doby, když ještě byla dívkou. On se s ní oženil, možná byla ještě mladistvá, a teď jí bylo pětasedesát. A řekl: „Ty budeš mít s touto ženou dítě.“

1. Mojžíšova 21:5

89 A co kdyby Abraham řekl: „Já paradoxům nevěřím. Je to pro mne prostě nepřijatelné.“? Pak by se to nikdy nestalo. Ale podívejte, když říkáte, že něčemu věříte, pak to musíte uvést do akce. Pak bylo Abrahamovi doporučeno, aby se oddělil od veškeré nevíry a chodil o samotě s Bohem. A místo toho, aby se stával slabší, on se stával silnější. A když mu bylo sto let a Sáře devadesát, dítě přišlo na svět.

1. Mojžíšova 22:6

90 A jak mohl vzít Abraham svého syna na dalekou cestu, na třídní pouť, možná devadesát mil daleko od nějaké civilizace, na vrchol hory, kterou mu Hospodin ukázal, aby tam šel a obětoval svého vlastního syna Izáka? Izák nesl, jak víte, na horu dříví, to byl předobraz Krista, a tam na té hoře měl přinést Izáka jako oběť.

1. Mojžíšova 22:12; Židům 11:19

91 A když on udělal všechno, co mu bylo Bohem přikázáno, kromě toho, aby probodl hrdlo svého vlastního syna a tak ho usmrtil; když vytáhl nůž z pouzdra a pozvedl ruku, aby byl doslova poslušný Bohu, protože Bible říká, že si uvědomoval, že Bůh nemůže splnit své zaslíbení,

jedině že ho dodrží (a on ho přijal na podobenství toho, který vstal z mrtvých), že On ho byl schopen vzkřísit z mrtvých a vrátit mu ho zpátky; a když byl hotov poslechnout Boha ve všem, Bůh zadržel jeho ruku a řekl: „Abrahame, zadrž svou ruku.“

1. Mojžíšova 22:13

92 A tam v pustině v křoví byl za rohy uvíznutý beran, zachytil se rohy ve vinné révě na vrcholu té hory, kde se zdržovali lvi, vlci, hyeny, šakali a různé veliké divoké šelmy, které by tu ovci sežraly. A on se nacházel daleko, na vrcholu hory, kde nebyla žádná voda. Odkud se tam ten beran mohl vzít? Abraham přivalil ze všech stran balvany a postavil oltář. Ale beran tam nikde nebyl. To byl paradox.

1. Mojžíšova 22:14

93 A každý člověk, který věří Bohu a chopí se Jeho Slova bez ohledu na to, v jaké situaci se nachází, Bůh udělá další paradox, aby dodržel své Slovo. A proto Abraham nazval toto místo Jahve-jireh: „Hospodin si opatřil pro sebe oběť.“ On i nadále může udělat paradox. Jestliže se chopíte Jeho Slova, může ho udělat dnes odpoledne.

Daniel 6:22

94 Daniel se ocitl v jámě plné hladových lvů! Jak se mohlo stát, že tento muž — jak se mohlo stát, že tento muž vydržel v jeskyni spolu s takovou smečkou hladových lvů celou noc, aniž by se mu něco stalo? Anděl Hospodinův, neviditelný všem ostatním, se tam postavil. Byl to paradox. Něco muselo tyto lvy zadržet, aby se do něj nepustili.

Daniel 3:22, 25

95 Když se ti židovští mládenci dostali do ohnivé pece, to je zcela proti všemu vědeckému chápání. V tomto velikém věku to bylo proti všemu vědeckému porozumění, aby člověk byl vhozen do pece a který... Ti muži, kteří je tam měli vhodit, zahynuli, a oni spadli do pece a žili v této peci po nějakou dobu. A jediná věc, která se jim stala, bylo to, že byli uvolněni ze svých pout. To je paradox. To je nevysvětlitelné, přiči se to zdravému rozumu, a přesto je to pravda.

96 A tady máme Jozua, o kterém je řeč. Jak mohl tento muž, takový zcela obyčejný člověk, který právě prošel různými věrovyznáními, které zformovali lidé, a zákony a obřady, ve kterých není ani zmínka o tom, že by někdo mohl obdržet moc a zastavit slunce...

Jozue 1:2; Jozue 10:12

97 Ale to bylo pověření od Boha. „Dám ti každý kus této země, na kterém stane tvá noha. Já budu tam.“ A nepřátelé se srotili. Slunce už zapadalo. Kdyby ti králové měli dost času na to, aby se znovu zformovali dohromady, pak by Jozue určitě ztratil na druhý den mnoho mužů. Ale

Jozue věděl, že potřebuje sluneční světlo. A tak se podíval na slunce a řekl: „Zastav se nad Gibeonem; a ty, Měsíci, se zastav nad Ajalonem.“ A po dobu celého dne (to bylo celou noc) slunce zůstalo stát a Měsíc tam stál. To je paradox. Člověk, který chodil v Boží vůli, byl schopen něco takového udělat... protože on byl znovu v Efezských; Efežští, protože to bylo Evangelium. Jistě, to byl paradox.

⁹⁸ Mojžíš s holí v ruce šel tam dolů vysvobodit Izraelské děti, to byl paradox. Egypt měl přece armádu dobře vycvičených mužů — to byl paradox.

Jan 1:14

⁹⁹ Panenské narození byl paradox. Jak by mohla panna — to bylo proti vědeckému chápání, žena, která nepoznala muže — porodit dítě; a nejen nějaké dítě, ale Emanuele, který dokázal přesně to, co o Něm bylo řečeno. Jak se to mohlo stát? To byl paradox. Protože to Bůh řekl svému prorokovi před několika staletími a ten prorok byl poslušný Božímu Slovu. A to Slovo bylo vyřčeno, a to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. A my jsme tomu uvěřili, to byl zcela jistě paradox.

Matouš 14:25; Marek 6:48; Jan 6:19

¹⁰⁰ Jak On mohl chodit po vodě — to byl paradox. Lidská bytost, podle velikosti vaší šlépěje, to je neproveditelné. Ale On to udělal. Co to bylo? To bylo nevysvětlitelné, přece to byl paradox. Bůh to dokázal. My tomu věříme.

Matouš 14:19, 21; Marek 6:41, 44; Lukáš 9:14, 16, 17; Jan 6:10–12

¹⁰¹ Nakrmil pět tisíc lidí dvěma rybami a pěti bochníky? Ale On to udělal. Rozmnožil nejen rybu, ale upečenou rybu; nejenom chleba, ale upečený chleba. A jak mohl proměnit vodu ve víno? To všechno je paradox.

Židům 13:8

¹⁰² On uzdravil nemocné na malomocenství, což nedokážou ještě dneska udělat — věda to nedokáže — vyléčit z malomocenství. Ale Ježíš to svým Slovem udělal. To byl paradox. A On je tentýž včera, dnes i navěky. Jeho Slovo stále uzdravuje nemocné. To je paradox. Zcela jistě.

Marek 5:41, 42; Lukáš 7:14, 15; Lukáš 8:54, 55; Jan 11:43, 44

¹⁰³ On vzkřísil mrtvé potom, co ten smrtelný život od nich odešel: Lazara, syna vdovy z Nain, Jairovu dceru. On svým Slovem vzkřísil mrtvé, protože On je tím Slovem.

5. Mojžíšova 18:15

¹⁰⁴ A pak ještě (na závěr) jedna významná věc, aby dokázal, že byl Mesiášem. Aby dokázal, kým On byl, On musel přijít v souladu se Slovem

a být odpovědí na Slovo. A Slovo říká, když je řeč o prorocích: „Hospodin, váš Bůh, vám vzbudí proroka jako já.“ Povstalo mnoho mužů a trvalo to stovky a stovky let, kdy oni už neměli žádného proroka.

¹⁰⁵ Ó, oni určitě měli kněze a významné muže. A když čteme dějiny od Malachiáše k Matouši — čtyři sta let — měli velké muže. Ale proroka neměli.

¹⁰⁶ A pak, když On přišel na scénu, na důkaz toho, že On byl tím Efezským, který byl projevený, Jan Ho oznámil. A to byl Ježíš. On byl tím projeveným Slovem, On sám.

Jan 1:42

¹⁰⁷ Jednoho dne k Němu přišel Petr s Ondřejem, *Petrovo* jméno bylo Šimon. A Ježíš, když tam stál, nikdy ve svém životě toho muže neviděl (poslouchejte pozorně), když On tam stál a podíval se na toho muže, řekl: „Ty se jmenuješ Šimon, syn Jonáše.“ — to byl paradox. Zcela jistě. To byl určitě paradox.

Jan 1:47

¹⁰⁸ A když se tam Filip postavil, uslyšel to a věděl, že všechno... On rozpoznal, že to byl Mesiáš, On byl opravdu... on tomu uvěřil. On nebyl otupělý, stejně tak nebyl slepý. On běžel několik mil podél pobřeží a našel svého přítele, který se jmenoval Natanael. A když k němu přišel... Víra toho muže, který byl schopen přivést toho jiného člověka do shromáždění, aby uviděl... Když on se postavil před Ježíše, Ježíš řekl: „Hle, opravdový Izraelita, ve kterém není žádná lest!“

Jan 1:48

¹⁰⁹ Ten muž se podívil. Řekl: „Odkud mě znáš?“ Teď sledujte. To je nevysvětlitelné. To se nedá pochopit. On řekl: „Odkud mě znáš?“

Jan 1:48

Řekl: „Předtím než tě zavolal Filip, viděl jsem tě, když jsi byl pod tím stromem.“ Paradox!

Jan 4:7

¹¹⁰ On cítil nutkání jít do Samaří a procházel kolem samařského města Sychar, posadil se tam a čekal na své učedníky, kteří šli nakoupit něco k jídlu. A všimněte si. Ke studni přišla žena špatné pověsti. A On jí řekl: „Ženo, dej mi doušek vody, nebo dej mi napít vody.“

Jan 4:9

A ona řekla: „To se přece nesluší, abys mě o to žádal. My jsme... já jsem Žid, nebo Samaritánka a Ty jsi Žid. My se s vámi nestýkáme.“

Jan 4:10

On řekl: „Ale kdybys věděla, s kým mluvíš...“ Sledujte teď ten paradox,

který se měl stát. Ať vám to neunikne.

Jan 4:9

Ona řekla: „Jak to můžeš říct...? Já jsem žena Samaritánka a Ty jsi Žid. My s vámi nemáme nic společného.“

Jan 4:10, 16

On řekl: „Ale kdybys věděla, s kým mluvíš, nebo kdo mluví s tebou, ty bys Ho požádala, aby ti dal napít.“ A On pokračoval, dokud nezjistil, v čem vězí její problém. Řekl jí: „Jdi a přiveď svého muže a přijďte sem.“

Jan 4:17

„Já nemám muže,“ odpověděla žena.

Jan 4:18

On řekl: „Máš pravdu. Ty nemáš muže, protože jsi jich měla pět, a ten, s kterým teď žiješ není tvůj muž. A proto jsi řekla pravdu.“

Jan 4:19, 25

Ona řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok.“ Oni takového neměli po celá staletí. Ona řekla: „My víme, že přijde Mesiáš, a když přijde, On nám tyto věci řekne.“

Jan 4:26

On řekl: „To jsem Já!“

111 To byl potvrzený paradox! To stojí jako evangelijní pravda! Evangelium, které to zaslíbilo; a zde se to stalo a bylo potvrzeno, čím to bylo.

Jan 14:12

112 No, dovolte, abych vám tu poukázal, jen stručně, na velký šlechetný paradox. V Janovi 14:12 Ježíš řekl, zaslíbil, že věřící, který mu uvěří, bude dělat tytéž skutky. Souhlasí to? Bůh, který dal zákon nebo zaslíbení, musí dodržet toto zaslíbení, aby byl Bohem. On ho dodržuje. Při pomyslení, že Bůh... Jakže, to je samo o sobě paradox — protože Bůh, který dává zaslíbení, toto zaslíbení nemůže zrušit, aby dal toto zaslíbení o věcech, které udělal vzhledem k svému lidu, aby se toho mohli držet napříč těmito věky, až do Jeho opětovného návratu.

Marek 16:15–17

113 „Jděte do celého světa a kažte Evangelium všemu stvoření. [Všemu stvoření, celému světu.] Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen; kdo neuvěří, bude odsouzen. Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení.“

Jan 14:12

114 On musí toto Slovo dodržet. A protože On ho vyslovil, vyšlo z Jeho úst a ono se musí naplnit. Všechna Písma se musí vyplnit. A tak slyšet

Ježíše, Syna Božího, který udělá takové prohlášení jako je toto, to je samo o sobě paradox. „Věci, které Já dělám, budete dělat i vy.“

Matouš 24:35; Marek 13:31; Lukáš 21:33; Židům 13:8

115 Tedy, Bible říká v epistoletě k Židům 13:8: „On je tentýž včera, dnes i navěky.“ To je paradox, protože to se musí uskutečnit. „Nebe a země pominou, ale ani jediné Slovo, které jsem řekl, nepomine.“ On to řekl, a to se musí stát.

Židům 13:8

116 Nuže, přátelé, já věřím, že On je tentýž včera, dnes i navěky. Já věřím, že On je právě tak schopen dnes odpoledne vykonat v této budově paradox, protože zaslíbil, že se to stane. A o co víc toho zaslíbil, kolik toho ještě máme, když procházíme touto Biblí až k tomu věku, ve kterém žijeme — to je znovu Efezský církevní věk.

117 Máme sedm církevních věků a je nám zaslíbeno, že v Laodicejském církevním věku bude další Efezským. To souhlasí. A jsme tady. Věřím tomu z celého srdce, že Ježíš Kristus, který dal toto zaslíbení...

118 Jak jsem už řekl ve svém posledním poselství, stojím tu znovu opřený o tuto stěnu tak jak před několika týdny. Pokaždé, když pohnete vaším prstem, to prochází kolem dokola světa. To se nikdy nezastaví. Každý pohyb, který uděláte, uvidíte znovu u soudu. Důkazem toho je to, že zde máme televizi — tu čtvrtou dimenzi, protože televize nevytváří ten obraz, ona je pouze kanálem pro vlnu působící v této trubičce, a k vám se dostává obraz. Barvy a všechno ostatní, každý pohybující se předmět, to, co se děje v tomto světě, to prochází tady právě v této chvíli a je pořízen záznam.

119 Jednoho dne bude váš záznam u konce, a vy se budete muset zodpovídat za to, co je tam nahráno. To je pravda. Bože, dovol mi, abych byl takto spojený; dovol, abych mohl umřít natolik sám sobě, a všemu kolem dokola mě. A abych si byl vědom Božího Slova, které dnes žije mezi námi! Modleme se.

120 Pane Ježíši, Ty jsi paradox, když byl Bůh učiněn tělem. Prosím, nebeský Otče, aby ses dnes odpoledne projevil, a dokázal nám dnes... nejenom nám to dokázal (jak se domnívám, je tu devadesát procent nebo více lidí, kteří tomu věří, každému slovu), ale abychom Tě mohli znovu uvidět. A abychom mohli poznat, že toto Slovo, které jsi vyřkl, že ono putuje kolem dokola a dokola světa ve formě záznamu. A dovol nám dnes vejít do toho záznamu, Pane. Dovol nám tam vejít, a nejen to slyšet druhotně, tak jak to přicházelo z lidských úst. Ale ať tato ústa, tato osoba

a lidé, kteří tu sedí, se stanou Tvým Slovem.

Jan 14:12

¹²¹ Jsme připraveni zemřít našim názorům, Pane, abychom mohli uvidět, jak dodržuješ svá zaslíbení: „Věci, které dělám já, i vy dělat budete.“ Prosím, abys nám to dopřál v Ježíšově jménu. Amen.

¹²² Než svoláme modlitební řadu — jednou jsem si dal malou zmrzlinu se svým starým přítelem, lékařem. On řekl: „Chtěl bych se tě na něco zeptat, Bille.“

Řekl jsem: „Dobře.“

Řekl: „Ty věříš, že...“ (Odtud jsem přišel na tu myšlenku Paradox.) Zeptal se: „Ty věříš v paradox?“

Řekl jsem: „Jistě.“

On řekl: „Věděl jsem, že věříš.“ Řekl — vyprávěl mi o nějaké osobě, která byla uzdravena, za kterou bylo modleno, které on prodával po leta léky na epilepsii. Někdy mívala sedm až osm záchvatů denně. To vyžadovalo silné léky.

¹²³ A on řekl: „Potom ona už ke mně nikdy nepřišla. Setkávám se s ní stále, ale už se to u ní neopakovalo. Chtěl bych ti něco říct, jenom abys věděl, že věřím, o čem mluvíš.“

¹²⁴ On řekl: „Během ekonomické krize můj syn (on je tady teď vedoucím toho obchodu) ...“ Řekl: „On stál za pultem, byl ještě mladý muž, který sotva...“ Řekl: „On stál v řadě na léky.“ A řekl: „Přišel tam nějaký muž se svou manželkou — obyčejnou ženou. Ona byla — stačilo se na ni podívat, a bylo zřejmé, že mohla každou chvíli porodit.“ A řekl: „Ona v té řadě sotva stála na nohou.“ A řekl: „On přivedl svou manželku ke dveřím, ona se mu opírala o rameno.“

A řekl: „Můj syn *k nim* přistoupil a zeptal se: ‚Mohu vám pomoci?‘“

¹²⁵ Řekl: „Ano. Mám tu lékařský předpis, ale,“ řekl, „chtěl bych vám to říct na rovinu,“ řekl, „ještě na to nemáme peníze.“ Řekl: „Dostaneme je z našeho obvodu. Ale moje manželka už nevydrží déle stát. Lékař jí doporučil, že by si měla tento lék okamžitě vzít.“ A řekl: „Kdybyste nám jenom ten lék dal, já půjdu a postavím se do řady, a počkám, dokud ty peníze z úřadu nedostanu.“

„A syn řekl: ‚Pane, je mi líto.‘ Řekl: ‚Já nesouhlasím s těmito našimi zákony, že nesmíme vydat léky bez zaplacení.‘“ [Víte, jaká to byla z těchto dnů doba.] „On řekl: ‚Je mi vás líto, ale já to udělat nemohu.‘“

On řekl: „Seděl jsem tam a četl noviny, a pozvedl oči.“ A řekl: „V srdci jsem pocítil zvláštní teplo. Přistoupil jsem a řekl: ‚Moment, synu, počkej na okamžik.‘“

„Ten muž chtěl právě odejít. On řekl: ‚No, dobře, synu...‘ A otevíral dveře.“

„Řekl jsem: ‚Počkejte na okamžik.‘ Řekl: ‚O co se jedná?‘“

On řekl: „Prosím...?“

Ten muž mu to vysvětlil. On řekl: „Ukažte mi ten recept.“ On řekl: „Počkej na chvíli, synu. Já ti ten lék dám.“

Řekl: „Vrátil jsem se a namíchal jsem ten lék podle lékařského předpisu, tak jak byl předepsaný na tom kousku papíru.“ A řekl: „Přistoupil jsem tam a on neměl peníze.“ Řekl: „Podal jsem mu to, aniž bych věděl, jestli se mi to vrátí nebo ne, ale cítil jsem, že bych to měl udělat. Prostě jsem cítil, abych to udělal.“

Matouš 25:40

126 A řekl: „Bille, když jsem podal té ženě lék do ruky,“ řekl, „to byl Pán Ježíš.“ Řekl: „Viděl jsem tam stát muže.“ A řekl: „Později jsem si přečetl, že Písmo říká: ‚Cokoliv byste udělali mému nejmenšímu, to jste udělali mně.‘“ On řekl: „Bille, co se stalo s mýma očima? Opravdu jsem to viděl?“

127 Řekl jsem: „Ano, pane! Já tomu věřím. Já věřím, že jste tím natolik vyplnil vaši povinnost jako lékárník ve stavu nouze pro tyto... Ježíš řekl: ‚Co jste udělali jiným, mně jste udělali.‘“ Já tomu věřím.

128 A já věřím té stejné věci dnes, právě tady v přítomnosti těchto lidí. Že Ježíš Kristus může projevit sám sebe, může učinit své Slovo tělem mezi námi dnes odpoledne. Věříte tomu? Pán vám žehnej.

129 A teď uděláme výzvu pro modlitební lístky, aby tito lidé přišli sem. Nemůžeme jich vyvolat příliš mnoho, protože si myslím — když se dívám na hodinky — že mi zůstává pětadvacet minut, kdy budu muset skončit, asi kolem čtvrté, a to kvůli... Ale my v tom budeme pokračovat. No, začneme od modlitebního lístku... Myslím, že to byla série „A“ souhlasí to? „A“... Proto začneme od A-1. Kdo má modlitební lístek A-1? Budu vás volat po jednom, pokud se někdo nemůže postavit na nohy, můžeme vás přinést. Dobře. Modlitební lístek A-1 — zvedli byste ruku? Někdo v této budově — kde? Tam vzadu. Můžete přijít sem, paní, pokud můžete?

Jedna, dvě. Kdo má modlitební lístek dva, A-2? Zvedněte ruku, pokud...

Nemůžete chodit? Dobře, přijďte sem, na tuto stranu. Tři. Zvedněte ruku hned, abych vás viděl, nemůžeme se příliš dlouho zdržovat. Modlitební lístek číslo tři. Zvedl byste ruku? Dobře, muž, který sedí tamhle. Dobře, pojdte sem, pane.

Modlitební lístek čtyři. Zvednete ruku? Teď rychle, rychle, tak rychle jak je to jen možné. Modlitební lístek číslo čtyři. Dobře. Číslo pět. Tak jak vás vyvolávám, postavte se, číslo pět. Dobře. Číslo šest, číslo sedm, číslo osm, číslo devět, deset, deset. Já... deset. Dobře. Jedenáct, dvanáct, třináct, čtrnáct. Jdete, pane? Čtrnáct. Dobře. Patnáct.

No, to... to pro dnešek stačí, pro toto odpoledne to stačí, protože nemáme příliš mnoho času.

Jan 14:19

130 A teď, podívejte, prosím, věnujte mi absolutní pozornost. Tedy, Ježíš nám dal toto zaslíbení: „Ještě chvíli a ten svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte.“ Věříte tomu? Svět, to je ten světový řád tohoto světa, rozumíte. Oni prostě... Oni si uvědomují, že jdou podle tohoto způsobu a těch věcí. Ale: „Oni mě už neuvidí. Ale vy mě uvidíte.“

Matouš 28:20; Židům 13:8

131 Protože On zaslíbil: „Budou s vámi až do skonání světa.“ Souhlasí to? A Bible říká k Židům 13:8: „On je tentýž včera, dnes i navěky.“ Věříte tomu? To je zaslíbení. Nemusíte sem přicházet, abyste byli uzdraveni. Jediná věc, kterou musíte udělat, je, abyste věřili, že Slovo je pravdou.

A teď, pokud mohu, rád bych se vás na něco zeptal. Budte co nejvíce soustředění, a budte na chvíli uctiví a tiše. Přišli už všichni, Billy? Dva ještě scházejí, tři — co říkáš? Ještě tři. Číslo tři. Modlitební lístek číslo tři. (Cože — jak se říká mexicky tři? Může to někdo povědět? Dobře. Jistě, oni to slyšeli.) No, ten, kdo má ten modlitební lístek, ať se postaví sem do řady, ano? Dobře. Myslím si, že ho někdo měl, nevěděl o tom a vrátil se zpět. Dobře.

A teď, co o... Věříte teď všichni z celých svých srdcí? Dobře, budeme se tedy znovu modlit.

132 Pane Ježíši, my si uvědomujeme, že můžeme číst Slovo podle našeho nejlepšího poznání a vysvětlit to. Ale, Pane, Ty jsi ten jediný, který to může potvrdit. Ty jsi ten jediný, který může říct, jestli je to správné nebo špatné. A, Otče, dnes prosím, abys dovolil těmto lidem otevřít oči. Dovol nám dnes odpoledne uvidět paradox. Prostě, Pane, ať lidé uvidí, že Ty jsi tu přítomen, a že Ty nejsi mimo, a že Tvé Slovo je to stejné včera, dnes i navěky, protože Ty jsi tím Slovem.

133 A teď kvůli těmto nemocným, Pane, pro ty, kteří strádají. Mnozí z nich určitě přijeli z různých částí země nebo různých částí tohoto národa, oni musí... Oni strádají, a pokud by nebyli uzdraveni, nemohli by mít užitek z těchto shromáždění. Prosím, abys je uzdravil. Vyslyš, Pane. My jsme jen tělesné lidské bytosti a můžeme pouze kázat Slovo a opakovat jenom to, co jsi řekl, že je pravda. Ale Ty jsi ten jediný, kdo to může uskutečnit. Prosím, abys to udělal v Ježíšově jménu. Amen.

Teď bych chtěl jen na chvíli požádat o naprostou pozornost. Kdybychom se teď všichni na několik minut posadili. No, nakolik vím — neznám nikoho, koho tady v této budově vidím, kdo by mi byl povědomý. Tedy, nemusíte být tady, abyste byli uzdraveni. Všichni to víte, rozumíte.

Matouš 9:20; Marek 5:27, 29, 30; Lukáš 8:44, 45

134 Byla jednou jedna obyčejná žena, která, jak bychom to řekli, nemohla dostat modlitební lístek, a ona se dotkla Jeho roucha. A On se otočil, rozhlédl se, podíval se a řekl: „Kdo se mě dotknul?“ A všichni to zapírali. On se rozhlížel a uviděl tu zbědovanou ženu. Ona se nemohla skrýt, protože, víte, Duch Boží, který byl v Něm, Ho vedl. On byl tím Slovem a vedl Ho přímo k ní. A řekl jí, v čem vězí její problém — ona měla krvotok — a byla uzdravena. Uvěřila tomu a okamžitě pocítila ve svém těle, jak se krvotok zastavil. Souhlasí to? On se zastavil, hned na místě.

1. Timoteovi 2:5; Židům 4:15; Židům 9:11

135 No, On je ten stejný dnes. Nemusíte sem přicházet. Řekla to Bible v Novém zákoně, že Ježíš Kristus je náš Velekněz. Věříte tomu? Je to jediný Velekněz, kterého máme, jediný přímlovce, kterého máme mezi Bohem a člověkem, je to člověk Kristus Ježíš. Věříte tomu? A Bible říká, že On je Velekněz, který může soucítit s našimi slabostmi. Souhlasí to? Kolik z vás ví, že to je pravda? Zvedněte ruce. Dobře. Vždyť nejsem mezi cizinci, co se týče tohoto Slova.

Židům 13:8

136 No, jak by se On zachoval, kdybyste se Ho dotkli? On by se zachoval stejně jako tehdy, když byl tady, protože On je tentýž včera, dnes i navěky. Souhlasí to? Tedy, věřte tomu. Jen řekněte: „Teď, Pane, byl jsem ve shromáždění, byl jsem... ale dneska chci věřit. Nechtěl bych uvažovat vlastními myšlenkami. Chtěl bych věřit celým svým srdcem, že Ty jsi tady a já jsem v nouzi. A Ty jenom... pomoz mi, Pane,“ vidíte. No, udělejte to. Nebuďte nervózní — ztište se, věřte...

137 Dar víry to není něco, čeho by ses mohl zmocnit a něco udělat. Dar víry je, když můžeš sám sebe odstranit z cesty. Dar se zakládá na tom, že ty se odstraníš z cesty.

138 No, stojí tady žena. Otec Bůh ví, pokud vím, že jsem nikdy v životě tuto ženu neviděl. Já ji vůbec neznám. Ale... Jsou tady ale jenom dva nebo tři lidé, které znám. Myslím si, že to je paní Vaylová, která tam sedí, manželka bratra Lee. Nejsem si jist. A pokud vím, tyto tři nebo čtyři chlápci, kteří tam sedí vedle ní, pokud vím, to jsou všichni, které vidím v této chvíli v tomto shromáždění a které znám. Myslím, že to je bratr Anthony Milano z New Yorku, bratr Pat Tyler z Kentucky. A kromě toho znám bratra Freda Sothmana, který je někde tady. Slyšel jsem ho před chvílí říct hlasitě „amen“! To je asi všechno. Nebeský Otec to ví.

139 A ta žena, která tady stojí, nikdy jsem jí neviděl, nemám ani tušení, proč tady je. Je to prostě žena, která přišla k pódiu, stejně tak jako vy sedíte v hledišti. A pokud tato žena má nějakou potřebu, no, kdybych jí byl mohl pomoci, určitě bych to udělal. Ale já... záleží na tom, co ona potřebuje. Pokud by to byly peníze, mohl bych jí dát pět nebo deset dolarů. Kromě toho prostě nevím, jediné, že bych jí poslal šek, až mi příští měsíc přijde výplata.

140 Ale co když ona má problémy doma? Řekl bych: „Jděte a přiveďte svého muže. Promluvíme si spolu. Možná vám budu schopen pomoci.“

„Nemám, jak se dostat domů.“ No, můžu poprosit, aby ji někdo odvezl domů, někdo, kdo pojede tímto směrem. Vy bydlíte tam dole, tam na té ulici nebo kdekoliv to je, já nevím.

Jan 14:12

141 Ale co se týče nemoci, tak já opravdu nevím, rozumíte. Já tu ženu neznám, ale je tu někdo, to Slovo zaslíbení: „Věci, které Já dělám, i vy dělat budete.“ No, možná, co když je ta žena nemocná? Co když má rakovinu? Možná tuberkulózu nebo něco, v čem jí lékařská věda v tomto stádiu nemůže pomoci. No, dobře, já také ne, v žádném případě nemohu tu ženu uzdravit.

Jan 1:42

142 Ale teď, jestliže On mi může zjevit její potřebu, právě tak jako to udělal té ženě u studny, nebo tak jak to řekl Natanaelovi, nebo řekl Šimonovi, jak se jmenuje — řekl: „Jmenuješ se Šimon. Jsi synem Jonáše. A od této chvíle se budeš jmenovat Petr,“ což znamená „malý kámen“... No, dobře, jestli On tady něco takového udělá v přítomnosti vás všech, tak to bude důkaz, že Slovo je pravdivé. Kolik z vás tomu uvěří? Je tady někdo, kdo tu ženu zná? Zvedněte ruku. Někdo v této budově? Mnozí z vás ji znají. Dobře. Otec ví o tom, že já ne.

143 Ale teď dávejme pozor na to, co řekne On. Nebyl by to paradox? Já nevím, co ji trápí. Nevím, kvůli čemu tady je, nic o ní nevím. Ale Bůh

to ví.

144 Teď bych chtěl tuto ženu oslovit. To je první osoba, která se přede mne postavila, asi za poslední tři měsíce. Chtěl bych tu ženu, jen krátce, oslovit. A to kvůli čemu? Kontaktovat se s jejím duchem. Právě tak jako Ježíš vůči té ženě u studny — kontaktoval se s jejím duchem.

145 A teď, paní, jestli mi Pán Ježíš může zjevit, co vás trápí, kvůli čemu jste sem přišla, nebo něco, co se vás týká, o čem víte, že já o tom nemám ani tušení, něco takového — uvěříte, že to byl On? To by musel být On, že ano. [Ano, pane.] To by musel udělat On. A jestli to udělá, pak všichni budeme vděční a poznáme, že jsme... že Jeho Slovo je pravda. A pak tomu budeme důvěřovat.

146 A teď, jestli On mi může zjevit, v čem vězí váš problém, aniž bych to věděl (a vy o tom víte), ale jestli teď On mi může zjevit, co vás trápí, nebo něco o vás, tak to bude důkaz, že se tady někde nachází Duch, který vás zná, i když víte, že já vás neznám. A tak to nebude člověk, to bude Duch. A právě to Bůh zaslíbil v tomto Efezském čase. Věřte, že se to zakládá na pravdě? Nechť On to dá.

147 Vidím teď jednu věc. Ona se trápí s něčím jako s dutinou, tady v hlavě. Souhlasí to, že ano? Zvedni ruku, sestro. Ta dutina způsobuje, že musíš kýchat, a takto se chováš, protože ty máš také sennou rýmu. To je pravda. Ty nejsi z Phoenixu. Ty pocházíš z místa, kde je hodně kopců a stromů. Ty jsi z Flagstaffu. Souhlasí to. Věříš, že Bůh mi může sdělit, kdo jsi? Ty jsi paní Earlová. To je pravda, že ano? Jdi a věř. To všechno zmizí.

148 No, je On tentýž včera, dnes i navěky? Nebeský Otec ví... Podívejte, Slovo to potvrdilo. No, to teď nejsem já. Já jsem jenom člověk — právě tak jako tento mikrofon. On je němý, pokud já do něj nepromluví, nebo někdo jiný. Takový je člověk, prostě němý. Ale je to Duch, a ten Duch je přímo mezi námi, rozumíte. On je ten lékař, ne já.

Jan 14:10

149 Jak se vám daří, pane? Další muž, další osoba, kterou neznám. Neznám toho muže. Nakolik si uvědomuji, nikdy ve svém životě jsem ho neviděl. Ale teď, tento Duch, Duch svatý, Duch svatý je Ježíš Kristus, to je tentýž Duch. Ten pomazaný, Ježíš člověk, byl Syn Boží. Ale Duch svatý, který byl na Něm, byl Bohem. „Můj Otec přebývá ve mně,“ vidíte. Je to Duch svatý. A tak je to stále Bůh.

150 No, jestliže já mohu sám sebe — a tento muž může stejně tak sám sebe odstranit z cesty, tak tato část je mrtvá. A potom ať působí Duch

života, rozumíte. A to je důvod, proč jsem na to chvíli čekal, abych se přesvědčil, co se stane, aby to pomazání začalo působit.

151 Jestliže Pán Bůh, v jehož přítomnosti se nacházíme, mi zjeví, pane, co vás trápí nebo co jste udělal nebo co se vás týče — prostě něco... Protože obvykle bychom si toho mohli říct víc, to se ukáže. Ale podívejte, tady v řadě stojí další lidé. A tak kdyby mi On řekl, co vás trápí, budete mi prostě věřit, že jsem Jeho služebník, a věřit, že On je tu přítomný? Je to kýla. Souhlasí to?

152 A teď se můžete zeptat: „Jak se to mohlo stát?“ Sám bych si to přál vědět. Tohle nikdo nemůže vysvětlit, to je paradox, rozumíte. Ale je to *proto*, abyste věděli, že jsem viděl ještě něco jiného. Vyšetření. Máte také srdeční potíže. Zvedněte ruku. Pane Andersone, můžete teď odejít. Ježíš Kristus vás uzdravil. Souhlasí to? Je to v pořádku.

153 Dobrý den, pane. My se neznáme. Já vás neznám, pokud vím. Pokud si to uvědomuji, vidím vás poprvé. To je pravda. Ale On nás zná oba. No, víte, proč se toto děje? To dovolila milost, aby přivedla lidi k uvědomění si Boha.

154 No, aniž bych cokoliv o vás věděl — aniž bych měl možnost o vás něco vědět, jste prostě cizí člověk, který sem přišel... A byl by to naprostý paradox, kdyby se něco mělo stát, kdybych mohl vědět, co vás trápí nebo co jste udělali nebo co jste neměli udělat nebo co jste byli povinni udělat nebo kdo jste nebo něco o vás — to by musel být paradox, protože neexistuje žádný způsob, aby to někdo věděl, jedine, že by měl zjevení neviditelného. To souhlasí. A teď, jestliže On to pro vás udělá, mezi vámi a mnou, tak aby obecenstvo — to není něco na ukázkou — ale aby si mohli uvědomit, že Efezským je tady — to je ta věc, která přemostuje denominace, a to je země slávy. On to zaslíbil. Ale aby se oni mohli ohledně toho ujistit, že to, co vám říkám, je pravda... Ne že vás znám — to vy dobře víte — to je pravda. Zvedněte svou ruku, aby to lidé mohli vidět. Prostě... nikdy ve svém životě jsem vás neviděl. Je to jenom muž, který tu stojí. Zeptejte se kohokoliv. Ale to, co vás trápí, je kýla. Máte rovněž hemeroidy. To je pravda.

155 Přijeli jste zdaleka, abyste tady mohli být. Dokonce nejste Američan, jste z Kanady. Přivedli jste s sebou syna, který je mentálně postižený. Chcete, abych vám řekl odkud přesně jste? Jste z provincie Saskatchewan, z města Saskatoon. Věřte celým srdcem a Bůh vás pošle domů zdravé, spolu s vaším synem. Věříte tomu? Bůh vám žehnej. Věříte? Bůh nadále zůstává Bohem. Není nikdo jiný kromě Něho.

156 Dobrý den. Tady je paní, já ji neznám, možná je trochu starší. Nikdy jsem ji neviděl, je to prostě žena, která se sem postavila. Musím si už pospíšit, protože mi zůstává už jenom sedm nebo osm minut. Podívejte se sem. Věříte, že ty věci se zakládají na pravdě? Celým srdcem? Ale je nemožné, abych věděl, co vás trápí nebo něco o vás. Ale pro Boha to není nemožné, aby to věděl, protože On o tom věděl už předtím, než vzniknul svět. Souhlasí to? Kolik z vás věří, že to je pravda? Jistě.

157 On věděl, kolikrát zamžouráte očima. On je nekonečný. A pomyslete, že skrze Jeho milost, která Jím byla nám předložena prostřednictvím Jeho Evangelia, zaslíbil, že se stanou právě takové věci. Je tedy nebe, kam směřujeme. A právě teď jsme v Efezských. Nacházíme se zrovna v přechodu z jednoho do druhého.

158 Provází vás mnoho špatných věcí, komplikace, hodně věcí je špatných. Vy nejste odsud. Jste západně od tohoto místa, jste z Kalifornie. To souhlasí. Vy také máte postiženého syna. To je pravda. Jste... Je tady ještě něco, vidím vodu nebo obrovské jezero... Ó, to znamená... vy máte... máte ještě někoho blízkého, který bydlí v Chicagu a zná mě. To je pravda. Je to tak. Vy víte, že vás neznám. Věříte, že Bůh ví, kdo jste? Jste paní McGuierová; obdržela jste vaši prosbu, jděte domů, děkujte Bohu.

159 Dobrý den. Silná mladá osoba — ale nemoci a choroby neberou ohled na osoby. Kolik z vás to ví? Víme, že ona nebere ohled na lidi.

Můžete-li věřit z celého vašeho srdce, z celé duše... to astma vás opustí, pokud tomu budete věřit z celého vašeho srdce, rozumíte.

160 Ty potíže ve tvém hrudníku... věříš, že tě to také opustí, sestro a že se uzdravíš? Čeho ses dotkla? Ona je vzdálena deset metrů nebo víc. Dotkla se Mistra. Je to způsobeno přetažením nervů. Budeš v pořádku.

161 Důvod, proč tady tato mladá žena stojí, je opravdu šlechetný. Já ji vůbec neznám. Nikdy jsem tuto ženu neviděl. Ale někdo ji sem přivedl. A to, co ji sem přivedlo bylo to, že slyšela můj pásek s nahrávkou. A ona je tady, protože hledá křest Duchem svatým. To je přesně důvod, proč tu je. Je to pravda, mladá ženo? Je to pravda. Pojd' sem. Drahý Bože, ať toto dítě, které tady stojí, které se probíjí z temnoty do světla, kéž by obdrželo Ducha svatého a vrátilo se domů spolu se svými blízkými, a ukázalo jim, jak velké věci Ježíš pro ně udělal. Amen. Bůh ti žehnej. Nepochybuj, věř.

162 Bůh je schopen uzdravit všechny druhy nervozity, věříš tomu? Astmatický stav. Že tě uzdraví? Věříš tomu? Pak jdi a věř celým srdcem. Bůh ti žehnej, bratře.

Kolik ti je? Měl ses dostat z té nervozity už před dlouhou dobou, že ano? Měl jsi různého druhu záchvaty vyčerpanosti a přicházelo na tebe všechno možné? Ted' tě to ale opustilo, ted'.

Bůh uzdravuje nervozitu, také žaludeční potíže. Věříš tomu? Pak můžeš jít na co máš chuť. Ježíš Kristus tě miluje.

163 Věříte tam — každý z vás? Tam sedí muž v košili a dívá se na mě. Právě ted' se podíval na svou košili. Ano. Věříte, že Bůh je schopen uzdravit potíže se žlázami a že vás může uzdravit? Vy jste tehdy věřil, že ano, v té stejné chvíli, když ten mladý chlapec byl uzdraven z toho astmatického stavu. Jděte domů, budete uzdraven, rozumíte. Věřte z celého srdce.

164 Tam vedle vaší manželky sedí nějaká paní. Věříte, že vaše oči se také uzdraví? Věříte, že Bůh uzdraví ty potíže s vašimi očima? Zvedněte ruku, jestli jste se za to modlila. Vidíte, koho se ona dotkla? Ježíše Krista, Syna Božího.

165 Věříte? Věříš, mladý muži? Bůh je schopen uzdravit to onemocnění krve a dát tě do pořádku. Věříš tomu, že On odstraní cukrovku a uzdraví tě? Věříš tomu? Jdi a řekni Mu, že tomu věříš.

Pojďte, pane. Vy máte žaludeční potíže. Věříte, že Bůh to může uzdravit a že budete v pořádku? Jděte, věřte a budete zdráv. On vás uzdravil.

166 Pojďte, přiveďte toho malého chlapce. Podívej se sem, chlapče. Ty jsi přijel zdaleka. Někdy je třeba překonat nadmořskou výšku nebo změnu podnebí, aby to bylo docíleno, aby bylo vyléčeno astma. Ale tady máme co do činění s jedním jistým lékařem — Ježíšem Kristem, Synem Božím. On dal svého Syna, aby tvoje *potíže* byly vyléčeny. Věříš tomu? Věř tomu celým srdcem a opustí tě to. On bude znovu normální, v pořádku. Bůh ti žehnej, sestro.

167 Věříš? Předvádí Bůh nadále paradox? Nevysvětlitelné, nepochopitelné věci, které lidé normálně nepochopí. A jak by mohli? Ale to je pravda, že ano? No, kolik z vás to pocítuje a uvědomuje si ve svém duchu, že tady musí být něco, co přesahuje lidské chápání? Ted' přemýšlím o tom, že jsme vyvolali do této řady nejméně patnáct lidí. A každý z nich, a čtyři nebo pět nebo šest mimo tuto řadu — bez modlitebního lístku nebo cokoliv to bylo — tam v této řadě, tam

v publiku.

Židům 13:8

168 Ale my už jsme v této chvíli pouze jednu minutu od konce. Udělal On přesně to, co řekl, že udělá? Kolik z vás věří, že On je tentýž včera, dnes i navěky? Pociťujme Jeho přítomnost. Viděli jste přece Jeho přítomnost. Teď to vidí vaše oko. Vaše ucho to vnímá. A Bůh potvrdil před vašima očima svou přítomnost. A to, co pociťujete celou dobu, co vás odsuzuje, když uděláte nějakou špatnost, a co vám říká, abyste to nedělali — ten stejný Bůh se stal tady dnes odpoledne před vámi viditelný ve svých skutcích. Kolik z vás na to řekne „amen“? Jistě. On je teď tady.

169 Je tu někdo mezi námi, kdo ještě nikdy nebyl křesťanem, nikdy ještě nedoznal svou vinu, který nechodil do kostela? Nechcete se postavit a říct: „Chci se postavit — ne před tebou, kazateli — chci se postavit, zatímco jsem v přítomnosti osoby, Ježíše Krista, který je teď Duchem svatým nad námi. Chci se postavit a říct: „Chci, abys mě zachránil z mých hříchů.““

170 To je všechno, co chci udělat, jen se postav, to bude jako svědectví. To je vše, na co nám stačí čas. Řekněte: „Chci být křesťanem,“ postav se a pak se můžeš znovu posadit. Je tady v této budově někdo takový? Kolik z vás je takových v této budově? Neměl bych mluvit: „Je tady alespoň jeden?“; protože jich tady může být víc než jeden.

171 Kolik z vás v této budově se postaví a řekne: „Mýlil jsem se, Bože, odpusť mi. Já se postavím na svědectví, že jsem byl na omylu. Pak se posadím, zatímco jsem tady ve tvé přítomnosti. A budu sedět.“ Postavíte se? Je tu někdo? Je tady víc než jeden? Jedna ruka. Bůh ti žehnej, mladý muži.

Je tady někdo další? Bůh ti žehnej. Je tu další? Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej, bratře. Je tady... Bůh ti žehnej, tam vzadu. Je tady ještě někdo? „Byl jsem na omylu. Bože odpusť mi.“ Bůh ti žehnej, pane. „Jednal jsem špatně, promiň, Pane.“ Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej. Bůh ti žehnej.

172 Je tady někdo, kdo byl podezřívavý vůči této službě a jsi teď přesvědčen, že ona se zakládá na pravdě? Zvedni svou ruku a řekni: „Bože, odpusť mi.“ Jen zvedni ruku a řekni: „Byl jsem trochu podezřívavý, bratře Branhame, ale to už skončilo.“ Zvedni ruku. Ne ke mně. Děkuji.

173 Kolik z vás věří, že to jsem nemohl udělat já, ale je to Kristus, Syn Boží? Děkuji. Pak uvidíte větší věci než tyto, dokud jen budete věřit.

Jen setrvejte s Kristem. Já dělám to nejlepší, abych stál s Ním, já sám osobně.

¹⁷⁴ No, kolik z vás je tady nemocných a nuzných? Zvedněte ruce. „Jsem nemocný, bratře Branham, jsem v nouzi,“ vidíte. Jen se podívejte na ty lidi. A teď udělejte jednu věc, jen věřte mým slovům ohledně této věci. Položme ruce jeden na druhého, zatímco já pozvednu své ruce směrem k vám.

¹⁷⁵ Modleme se. Drahý Bože, přináším Ti dnes odpoledne toto malé publikum, kde jsme slyšeli a četli Slovo Boží. Uvědomujeme si, že ono je po každé stránce pravdivé, protože to je Tvoje Slovo. A my nejen v této chvíli věříme, že ono je pravdivé, my víme, že ono je pravdou.

¹⁷⁶ Viděli jsme Tě, Pane, že jsi udělal něco, co způsobilo, že lidé si uvědomili, že tady máme stále co do činění... Nejen paradox v tomto světě nebo ve vesmíru nebo v těch zákonech Božích, které tady můžeme pozorovat, kde zákon smrti působí v lidském těle, kde věda selhala, aby přinesla uzdravení pomocí kúry...

¹⁷⁷ A, Pane, jsme vděční za tyto lidi. My je v žádném případě neznevažujeme. Jsme za ně vděční. Ale, Pane, ale pokud jde o to, kdy oni už více nemohou udělat, vidíme Tvou vznešenou ruku, která se k nám blíží a uvědomujeme si, že nikdo z lidí je nemůže uzdravit. Protože to by musel být lékař a musel by použít nějaký lék. Ale když uvidíme Syna Božího, jak sestupuje dolů a... který dal zaslíbení, kterému každý z nás věří. A každá osoba, která zvedá svou ruku, která nebyla spasena — a ona chtěla spasení. Bože, něco varovalo jejich srdce, někdo z nich řekl, že žil špatně, možná byl odpadlík a chtěl se vrátit. Prosím, abys přivedl zpět každého z nich, protože oni si uvědomili, Pane, a ví... Mnozí z nich mě možná mohli znát nebo vědět o mně, celá léta, a ví, že v člověku není nic dobrého a zejména ve mně. Jak by zde mohlo být něco dobrého? Ale přesto oni vidí, že zaslíbené Slovo Boží se projevilo. Oni jsou přesvědčeni, že to je pravda. Přijali to.

¹⁷⁸ Mnohé z nich jsem nemohl přivést sem na pódium. A, Otče, Ty to dosvědčuješ. Nikdy jsem neřekl, že to je něco, co bych byl schopen udělat — nebyl jsem schopen nic víc, jak sám sebe tomu poddat, a dovolit, abys Ty mě mohl postavit stranou, a položil tady svého Ducha, aby působil.

¹⁷⁹ A teď, Otče, když vidím, jak jedna osoba je to schopna udělat, další jsou schopny to udělat. Prosím, aby každý, který pokládá ruku na někoho, který je nemocný a skličený, aby byl v této chvíli uzdraven —

kéž by vznešený Duch svatý právě teď procházel touto budovou a každého z nich uzdravil.

¹⁸⁰ Zachraň každého, Pane, dej jim takové prožití — vylij Ducha svatého na toto publikum, Pane. Ó, my očekáváme, že v tomto nadcházejícím týdnu uděláš velké věci. Ať se tak stane, Pane, právě teď, ve jménu Ježíše Krista.

¹⁸¹ Všichni teď povstaňme. Věříte z celých vašich srdcí? Pozastavuji se nad tím, jestli naše sestra u piana by nám neudala tón „Chci Ho oslavovat, Budu Ho oslavovat.“ Znáš tu píseň? Tedy zazpívejme si ji společně. A doufám, že se dnes večer znovu setkáme. A teď se za okamžik oficiálně rozloučíme. Ale rád s vámi zazpívám tuto píseň, dobře.

*Budu Ho oslavovat (Zvedněme ruce.)
Budu Ho oslavovat,
Oslavovat Beránka zabitého za hřích;
vzdejte mu slávu všichni lidé,
protože Jeho krev umyla každou skvrnu.*

¹⁸² Skloňme teď naše hlavy k závěrečné modlitbě. Dobře. Bratr Jewel Rose nás přijde rozpustit v *modlitbě*. Bůh ti žehnej, bratře Rose.

